

ආශ්‍රිත ග්‍රන්ථ

- * ගුණතිලක, එම්.එච්., නාඩගම් කෘතීන්හි කර්තෘත්වය, මූලාශ්‍රය, නාට්‍යමය ගුණය, භාෂා ලක්ෂණ හා සාහිත්‍ය ලක්ෂණ ඇසුරින් සිංහල හා දමිළ නාඩගම් කලාව ලැබූ පුර්කුගීසි ආභාසය (උපාධි නිබන්ධනය), ජේරාදෙණිය විශ්වවිද්‍යාලය, 1974.
- * Sarachchandra, E., *The Folk Drama of Ceylon*, Colombo, 1952.
- * Pollard, A.W., *English Miracle Plays, Modalities and Interludes*, Oxford, 1927.
- * Picchio, L.S., *Historia do Teatro Portugues*, Lisboa, 1964.
- * Perera; S.G., *Ceylon Antiquarian and Literary Register*, Vol. II, 1916.
- * Hettiarachchi, D.E., *Influence of Portugues on Sinhala Language in "Journal of the Royal Asiatic Society" (Ceylon Branch)*, Colombo, 1965.
- * Queroz, Paetric Fernao., *Conquista Temporal Espiritual de Ceilao, Lisboa*, 1916.
- * Peiris, Bishop Edmund., *At the Tomb of Gonsalves*, Colombo, 1951.

සැ.යු.: මෙම ලිපියෙහි 'පෘතුගීසි' යන වචනය, එහි ලතින ධාතුව අනුව 'පුර්කුගීසි' යනුවෙන් ශබ්දෝච්චාරණය අනුගත බව සලකන්න. මේ අනුව "Portugal", 'පුර්කුගාලය' යනුවෙන් ශබ්ද කෙරෙයි. "Jacome Gonsalves" යනු 'ජාකුමෙ ගොන්සාල්වේශ්' යන ශබ්ද කිරීමට යටත් ය.

63

ජපන් භාෂාව තුළ ස්වරණය කෙරෙහි ඇති වැදගත්කම

ජපන් බස උච්චාරණයෙහි සුවිශේෂාංගයක් වන ස්වරණය පිළිබඳ ශබ්ද විද්‍යාත්මක විග්‍රහය

දුලිනී දිල්කාරා ජයසූරිය

1. හැඳින්වීම

ස්වරණය ලෙස හඳුන්වන්නේ ඉංග්‍රීසි භාෂාවේ Accent යන්නයි. ජපන් භාෂාවේදී එක හා සමාන ආකාරයට ලියා දක්වන වචන උච්චාරණය කරන ආකාරය අනුව අර්ථ වෙනස්වන අවස්ථා ඇත. ජපන් භාෂාව ලියා දැක්වීමේ දී යොදාගන්නා කන්ජි අක්ෂර (චීන රූපාකෂර) එකිනෙකට වෙනස් වන නිසා ලේඛනයක් තුළ උච්චාරණය එක හා සමාන වුව ද අර්ථය වටහා ගත හැකිය. එහෙත් වචන උච්චාරණය කිරීමේදී ස්වරණය අනුව එහි අර්ථය වෙනස් වන බැවින් සිංහලයේ මෙන් නොව ජපන් භාෂාවේ දී ස්වරණය වැදගත් කොට සැලකිය යුතුය. උදාහරණයක් ලෙස ජපන් භාෂාවේ 'あめ' (ame) යනුවෙන් වචන දෙකක් තිබේ. කන්ජි අක්ෂර වලින් ලියා දැක්වූව හොත් එය '雨' සහ '梅' වෙයි. එහෙත් උච්චාරණය 'ame' ය. '雨' හි අර්ථය වර්ෂාවයි. '梅' හි අර්ථය ලොසින්ජර යන්නයි. එසේ නම් මෙම වචන දෙකේ අර්ථ වෙනස ඇතිවන්නේ කෙසේද? ස්වරණය මගින් මෙම වචන දෙකේ අර්ථ වෙනස වටහාගත හැකිය. මේ දෙකෙහි ස්වරණය පහත පරිදි වේ.

- 雨 - ame
- 梅 - ame

මෙම අධ්‍යයනයේ දී ජපන් බසෙහි ස්වරණය යෙදෙන ආකාරය, ස්වරණ වර්ග හා ඊට අදාළ නීතිරීති හඳුනා ගැනීමට උත්සාහ කෙරේ. එමෙන්ම ජපන් බස ඉගෙනීමේදීත් ඉගැන්වීමේත් අවධානය යොමු නොවූණු එහෙත් අතිශය වැදගත් කරුණක් පිළිබඳව සවිස්තරාත්මක ගවේෂණයක් සිදු කිරීමට අපේක්ෂා කරමි.

2. ජපන් බසෙහි ස්වරණය

2.1 ස්වරණයෙහි විවිධ ස්වරූප

ස්වරණයට අනුව වචනවල අර්ථය වෙනස්වීම සිදුවන්නේ එකම උච්චාරණය සහිත නාම පදවල පමණි. එහෙත් ජපන් භාෂාවේ සෑම

වචනයකට ම පාහේ ස්වරණයක් තිබේ. ස්වරණය සහිත වචන සහ ස්වරණය රහිත වචන යනුවෙන් කොටස් දෙකකි. ස්වරණය රහිත වචන ජපන් භාෂාවෙන් heibangata - 平板型 (flat/ unaccented Pattern) ලෙසත් ස්වරණය සහිත වචන ජපන් භාෂාවෙන් kifukugata - 起伏型 (accented Pattern) ලෙසත් හඳුන්වනු ලබයි.

ජපන් භාෂාවේ ස්වරණය තුළ දක්නට ලැබෙන සුවිශේෂ ලක්ෂණයක් වනුයේ එහි එක් වචනයක් තුළ උච්චාරණය උස් හෝ පහත් වනුයේ එක් වතාවක් පමණක් වීමයි. වෙසෙසින් ම චීන වැනි භාෂාව උස් පහත් වශයෙන් වචනයක් තුළ වාර කිහිපයක් ම ස්වරණය ඇති වනු ඇසන්නට ලැබෙන්නේ ජපන් භාෂාවේ ස්වරණය එසේ වන්නේ නැත.

ස්වරණය එක් එක් අවස්ථාවලදී විවිධාකාරයෙන් නිරූපණය කෙරේ. එසේ නිරූපණය කෙරෙන ආකාර කිහිපයක් පහත දැක්වේ.

1. ස්වරණය සහිත ශබ්දය මත කුඩා රවුමක් හෝ හරස් ඉරක් සටහන් කිරීම.

නිදසුන් : あおい (青い)
あめ (雨)

2. ස්වරණය යෙදෙන ශබ්දය කීවැන්න දැයි වචනය කෙළවරෙහි ඉලක්කමෙන් දැක්වීම.

නිදසුන් : あおい₂ (青い)
あめ₁ (雨)
あおい [2] (青い)
あめ [1] (雨)

3. ඉරි මගින් නිරූපණය කිරීම.

නිදසුන් : あおい₁ (青い) あおい (青い)
あめ (雨) あめ (雨)

පහත සඳහන් වනුයේ ජපන් භාෂා ශබ්දකෝෂ කිහිපයකින් උපුටා ගත් නිදර්ශන කිහිපයකි.

i. NHK 日本語発音アクセント辞典 (NHK nihongo hatsuon akusento jiten)

カサ
傘 (笠、傘)

ii. KENKYUSHA LIGHTHOUSE JAPANESE - ENGLISH DICTIONARY

製油¹
精油²

iii. 新明解国語辞典 (shinmeikai kokugo jiten)

い	い
し	し
ん	ん
1	0
(推)	(異)
新	心)

මෙයට ප්‍රතිවිරුද්ධව ස්වරණය නොමැති පද දක්වන ආකාරද කිහිපයක් වේ.

1. කිසිවක් නොලිවීම.

නිදසුන් : びょういん
おばさん

2. වචනය ඉහළින් හරස් ඉරක් ඇඳීම.

නිදසුන් : びょういん
おばさん

3. වචනය කෙළවර ඉලක්කමෙන් [0] ලිවීම.

නිදසුන් : びょういん[0]
おばさん[0]

2.2 ක්‍රියා පදවල ස්වරණය

සෑම ක්‍රියා පදයකදී ම එක හා සමාන නොවුණත් බොහොමයක් ක්‍රියා පදවලදී ස්වරණය යෙදෙන ආකාරය විමසා බැලූව හොත් එහි එක්තරා ආකාරයක රටාවක් දැකිය හැකිය. ක්‍රියා පදවල ශබ්දකෝෂ රූපය ගත හොත් ස්වරණය නොමැති ක්‍රියා පදවලට නිදසුන් කිහිපයක් පහත දැක්වේ.

asobu (遊ぶ)	oshieru (教える)
shiru (知る)	noru (乗る)
iku (行く)	tsukau (使う)
iu (言う)	kau (買う)
suru (する)	hajimaru (始まる)
kasu (貸す)	warau (笑う)

ස්වරණය පිටුපස සිට දෙවැනි අක්ෂරය මතට යෙදෙන ක්‍රියා පද කිහිපයකි, පහත දැක්වෙනුයේ.

taberu (食べる)	tukuru (作る)
miru (見る)	odoroku (驚く)
tatsu (立つ)	kaku (書く)
kiru (切る)	

ස්වරණය පිටුපස තෙවැනි අක්ෂර මතට වැටෙන ක්‍රියා පද පහත පරිදි වේ.

kaeru (帰る)	tooru (通る)
hairu (入る)	shiraberu (調べる)

ශබ්දකෝෂ ස්වරූපයෙන් පවතින අවස්ථාවලදී ස්වරණයේ යෙදීම වටහා ගැනීම අපහසු වුවද එය "masu" රූපයට වරනැගීමේදී සහ "masen" , "te" , "nai" , "tari" ආදී විවිධ ස්වරූපයන්ට වරනැගීමේදී ස්වරණය යෙදෙන ස්ථාන කවරේදැයි එක්තරා රටාවකට අනුව වටහා ගැනීමට පුළුවන.

2.2.1 "masu" , "mashita" , "masen" , "masendeshita" හි ස්වරණය

ක්‍රියා පදවල "masu" , "mashita" , "masen" , "masendeshita" ස්වරූපයන්හි ස්වරණයෙහි යෙදීම පහත පරිදි වේ.

~masu	~mashita
~masen	~masendeshita
~ます	~ました
~ません	~ませんでした

නිදසුන් :

1. ශබ්දකෝෂ ස්වරූපයේ ස්වරණය රහිත ක්‍රියා පද

あそぶ(asobu)		
あそびます(asobimāsu)	あそびました(asobimāshita)	
あそびません(asobimasēn)	あそびませんでした(asobimasēndeshita)	
する(suru)		
します(shimāsu)	しました(shimāshita)	
しません(shimasēn)	しませんでした(shimasēndeshita)	

2. ශබ්දකෝෂ ස්වරූපයේ ස්වරණය සහිත ක්‍රියා පද

ある(aru)		
あるきます(aru kimasu)	あるきました(aru kimashita)	
あるきません(aru kimasēn)	あるきませんでした(aru kimasēndeshita)	
くる(kuru)		
きます(kimasu)	きました(kimashita)	
きません(kimasēn)	きませんでした(kimasēndeshita)	

2.2.2 "ta" ස්වරූපය සහ "te" ස්වරූපයෙහි ස්වරණය

නිදසුන් :

1. ශබ්දකෝෂ ස්වරූපයේ ස්වරණය රහිත ක්‍රියා පද

あそぶ(asobu)
 あそんだ(asonda)
 あそんで(asonde)

する(suru)
 した(shita)
 して(shite)

つかう(tsukau)
 つかった(tsukatta)
 つかって(tsukatte)

いく(iku)
 いった(itta)
 行って(itte)

ශබ්දකෝෂ ස්වරූපයේ ස්වරණය රහිත ක්‍රියා පදවල "ta" රූපය හෝ "te" යන ස්වරූප දෙකෙහිම ස්වරණය නොයෙදේ.

2. ශබ්දකෝෂ ස්වරූපයේ ස්වරණය සහිත ක්‍රියා පද

たべろ(taberu)
 たべた(tabeta)
 たべて(tabete)

みる(miru)
 みた(mita)
 みて(mite)

かえろ(kaeru)
 かえった(kaetta)
 かえって(kaette)

かこく(kaikoku)
 かこいた(kaikōta)
 かこいて(kaikōte)

මෙවැනි ක්‍රියා පදවල මාත්‍රා දෙකක් පමණක් ඇති අවස්ථාවල පිටුපස සිට දෙවැනි මාත්‍රාව මතත් දෙකට වැඩි අවස්ථාවලදී පිටුපස සිට තෙවැනි මාත්‍රාව මතත් ස්වරණය යෙදේ.

2.2.3 "nai" ස්වරූපයේ ස්වරණය

ක්‍රියා පදයක "nai" (ない) ස්වරූපයේ ස්වරණය ශබ්දකෝෂ ස්වරූපයේ ස්වරණය රහිත ක්‍රියා පදවල නම් නොයෙදෙන අතර, ශබ්දකෝෂ ස්වරූපයේ ස්වරණය සහිත ක්‍රියා පදවල නම් "na" වලට පෙර මාත්‍රාව මතට යෙදේ.

නිදසුන් :

1. ශබ්දකෝෂ ස්වරූපයේ ස්වරණය රහිත ක්‍රියා පද

あそぶ(asobu) あそばない(asobanai)
 する(suru) しない(shinai)
 つかう(tsukau) つかわない(tsukawanai)
 いく(iku) いかない(ikanai)

2. ශබ්දකෝෂ ස්වරූපයේ ස්වරණය සහිත ක්‍රියා පද

たべろ(taberu) たべない(tabenai)
 みる(miru) みない(minai)

かえる(kaeru)
 かえらぬ(kaeranu)
 かく(kaku)
 かくぬ(kakunai)

2.2.4 "~ba" (~ば) ස්වරූපයේ ස්වරණය

මෙම ස්වරූපයේ ස්වරණය ශබ්දකෝෂ ස්වරූපයෙහි ස්වරණ රහිත ක්‍රියා පදවලට ශබ්දකෝෂ ස්වරූපයෙහි ස්වරණය සහිත ක්‍රියා පදවලට "ba" ශබ්දයට පෙර මාත්‍රාවට මුලින් ඇති මාත්‍රාව මත ස්වරණය යෙදේ.

නිදසුන් :

1. ශබ්දකෝෂ ස්වරූපයේ ස්වරණය රහිත ක්‍රියා පද

あそぶ(asobu)
 あそべば(asobeba)
 する(suru)
 すれば(sureba)
 つかう(tsukau)
 つかえば(tsukaeba)
 いく(iku)
 いけば(ikeba)

2. ශබ්දකෝෂ ස්වරූපයේ ස්වරණය සහිත ක්‍රියා පද

たべる(taberu)
 たべない(tabenai)
 みる(miru)
 みない(minai)
 かえる(kaeru)
 かえらぬ(kaerunai)
 かく(kaku)
 かくぬ(kakunai)

2.2.5 "~you" (~よう) ස්වරූපයේ ස්වරණය

මෙම ස්වරූපයේ ස්වරණය මූලික ශබ්දකෝෂ රූපයේ ස්වරණය රහිත හෝ සහිත ක්‍රියා පදවල අවසාන ද ශබ්දයට පෙර යෙදෙයි.

නිදසුන් :

1. ශබ්දකෝෂ ස්වරූපයේ ස්වරණය රහිත ක්‍රියා පද

あそぶ(asobu)
 あそぼう(asobou)
 する(suru)
 しよう(shiyou)
 つかう(tsukau)
 つかおう(tsukaou)
 いく(iku)
 いこう(ikou)

2. ශබ්දකෝෂ ස්වරූපයේ ස්වරණය සහිත ක්‍රියා පද

たべる(taberu)
 たべよう(tabeyou)
 みる(miru)
 みよう(miyou)
 かえる(kaeru)
 かえらう(kaerou)
 かく(kaku)
 かこう(kakou)

2.2.6 "~reru" (~れる), "~rareru" (~られる) ස්වරූපවල ස්වරණය (කර්මකාරක ස්වරූපය)

මෙම ස්වරූපයන්ට වරනැගෙන ක්‍රියා පදයන්හි මූලික ශබ්දකෝෂ ස්වරූපය තුළ ස්වරණය රහිත ක්‍රියා පදවල නම් මෙම ස්වරූපයන්හි වරනැගුණද ස්වරණය ක්‍රියාත්මක නොවේ. මූලික ශබ්දකෝෂ ස්වරූපයේ ස්වරණය සහිත ක්‍රියා පදයන්හි අවසාන ශබ්දයට පෙර ඇති මාත්‍රාව මතට යෙදේ.

නිදසුන් :

1. ශබ්දකෝෂ ස්වරූපයේ ස්වරණය රහිත ක්‍රියා පද

あそぶ(asobu)	あそばれる(asobareru)
する(suru)	される(sareru)
つかう(tsukau)	つかわれる(tsukawareru)
いく(iku)	いかれる(ikareru)

2. ශබ්දකෝෂ ස්වරූපයේ ස්වරණය සහිත ක්‍රියා පද

たべる(taberu)	たべられる(taberareru)
みる(miru)	みられる(mirareru)
かえる(kaeru)	かえられる(kaerareru)
かく(kaku)	かかれる(kakareru)

2.3 නාම පදවල ස්වරණය

නාම පද ස්වරණය වචනාර්ථ වෙන්කර දැක්වීම යන කාර්යභාරය ඉටුකරයි. එක හා සමාන උච්චාරණ සහිත නාම පදවල ස්වරණය අනුව අර්ථ විෂමතා ඇතිවන බව මින් පෙර සඳහන් කරන ලදී. ඊට නිදසුන් කිහිපයක් විමසා බලමු.

නිදසුන් :

1. එක් මාත්‍රාවක් සහිත නාම පද
e → え → 天 (天) 支 (支)
shi → し → 止 (止) し (時)
ha → は → ば (番) は (葉)
chi → ち → ぢ (地) ち (土)
hi → ひ → び (火) ひ (日)
ki → き → ぎ (木) き (氣)

2. මාත්‍රා දෙකක් සහිත නාම පද

aji → あじ → 次 (際) あじ
ichi → いち → 一 (一) いち
ishi → いし → 石 (石) いし
kiji → きじ → 次 (紀) きじ

3. මාත්‍රා තුනක් සහිත නාම පද

igai → いがい → 異 (異) いがい (異言)
youji → ようじ → 由 (由) ようじ (由事)
suika → すいか → 水 (水) すいか (西瓜)
budou → ぶどう → 道 (道) ぶどう (葡萄)
meishi → めいし → 名 (名) めいし (名刺)

නාම පදවල ස්වරණය යෙදීමේ පැහැදිලි රටාවක් දක්නට නොලැබේ. මේ නිසා ස්වරණය කවරාකාරයෙන් යෙදේ දැයි යන්න වටහා ගැනීම සංකීර්ණ කාර්යයකි. මේ සඳහා එක හා සමාන වර්ගයක වචන ලැයිස්තු යොදාගනිමින් දළ අදහසක් ලබා ගැනීමට පුළුවන.

නගර නාමයන්

さっぽろ (sapporo)	せんだい (sendai)	こうべ (koube)
とうきょう (tokyou)	なごや (nagoya)	ひろしま (hiroshima)
よこはま (yokohama)	きょうと (kyoto)	ふくおか (fukuoka)
	なら (nara)	ながさき (nagasaki)

ඉහත ලැයිස්තුවේ වම්පස තීරුවේහි එන නගර නාමවල ස්වරණය නොමැති අතර දකුණුපස තීරුවේහි ඇති නගර නාමවල ස්වරණය තිබේ. නගර නාමවල දී බොහෝදුරට ස්වරණය රහිත සහ සහිත යන කොටස් දෙකම දැකිය හැකි ය. ස්වරණය සහිත ඒවායේ සුවිශේෂත්වයන් කිහිපයක් නම්, අවසානයේ සිට බලන විට තෙවැනි අක්ෂරය මතට ස්වරණය යෙදීම, n (ん) අක්ෂරය සහ ව්‍යංකුප්තයේ ද්විත්ව ව යෙදෙන අවස්ථාවේ යෙදෙන (づ) අක්ෂරය මතට ස්වරණය නොයෙදීම, වචනයට ඇත්තේ ශබ්ද දෙකක් පමණක් නම් අවසානයේ සිට බලන කල දෙවැනි ශබ්දය මතට ස්වරණය යෙදීම යනාදියයි.

පහත දැක්වෙන්නේ ප්‍රශ්නාර්ථ හඟවන පද කිහිපයකි.

いくつ (ikutsu)	いす (itsu)
どこ (doko)	どれ (dore)
なに (nani)	だれ (dare)
どう (dōu)	いくら (ikura)

මෙබඳු පදවල දක්නට ලැබෙන සුවිශේෂ ලක්ෂණය වනුයේ ස්වරණය පළමු මාත්‍රාව මතට යෙදීමයි.

ශබ්ද අනුකරණාත්මක වචන කිහිපයක ස්වරණය යෙදෙන තැන් පිළිබඳ විමසා බලමු.

いらいら (iraira)	ざりざり (zarigiri)
ぼろぼろ (boroboro)	とうとう (toutou)
だらたら (taratarā)	ぱりぱり (paripari)
ぐるぐる (guruguru)	ぺらぺら (perapera)
ぺらぺら (perapera)	びしょびしょ (bishobisho)
ぱこにこ (nikoniko)	ぴかぴか (pikapika)

ශබ්ද අනුකරණාත්මක වචනවල මුල් රූපය දෙවරක් උච්චාරණය වන එනම් මුල් රූපය x 2 ආකාරයේ, වෙනත් අයුරකින් පැහැදිලි කළ හොත් xyxy ස්වරූපය ගන්නා වචනවල ස්වරණය නොමැති පද ද ඇති අතර ස්වරණය සහිත පදවල එය යෙදෙන්නේ ප්‍රථම මාත්‍රාව මතයි. xcy + ri, xy + tto, xy + nto, xy + ri(to) ස්වරූපය ගන්නා ශබ්ද අනුකරණාත්මක පදවල දී ස්වරණය යෙදෙන ආකාරය පහත පරිදි වේ. මෙම පදවල ස්වරණය නොමැති ඒවා දක්නට නොලැබේ.

xcy + ri	xy + tto	xy + nto	xy + ri(to)
ばったり (battari)	どきどき (dokidoki)	どきんと (dokinto)	こぞりと (kozorito)
さっぱり (sappari)	ぐさぐさ (gusagusa)	だらんと (daranto)	ぐさりと (gusarito)
たっぱり (tappari)	ちびちび (chibichibi)	どきんと (dokinto)	かざりと (kazarito)
こっぞり (kossori)	ちよこつと (chokoto)	ほがんと (hoganto)	ずざりと (zuzarito)
ぐっずり (gussuri)	ささつと (sasatto)	ずきんと (zukinto)	ちぐりと (chigurito)
めっぢり (mechiji)	ずざつと (zuzatto)	ほごんと (hogonto)	じざりと (jizarito)
ずっぢり (zuchiji)	ぶさつと (busatto)	ほごんと (hogonto)	ほだつと (hodatto)
しっぢり (shichiji)		どきんと (dokinto)	がぶりと (gaburito)
うっぢり (uchiji)		ざぶんと (zabunto)	こぐりと (kogurito)
		がらんと (garanto)	ちぢりと (chijirito)

2.3.1 වගුව

ඉහත වගුවෙහි සඳහන් ශබ්ද අනුකරණාත්මක වචනවල ස්වරණය නිරන්තරයෙන් ම එහි මූල රූපයේ දෙවැනි අක්ෂරය මත යෙදෙන බවක් පෙනී යයි. වෙනත් අයුරකින් කිව හොත් xy කොටසේ y මත ස්වරණය යෙදේ.

ජපන් භාෂාවේ ko (こ) so (そ a (さ) වචන ස්වරණයක් රහිතව උච්චාරණය වේ.

これ (kore)	それ (sore)	あれ (are)
この (kono)	その (sono)	あの (ano)
ここ (koko)	そこ (soko)	あそこ (asoko)

එහෙත් こっち (kocchi), そっち (socchi), あっち (acchi) යන පදවල අවසාන chi (ち) ශබ්දය මතට ස්වරණය යෙදේ.

ඉහත දක්වන ලද්දේ ජපන් භාෂාවේ නාම පදවලින් ස්වරණය පිළිබඳ යම්කිසි රටාවක් සහිත පද වර්ග කිහිපයක් පමණි. එහෙත් නාම පදවල ස්වරණය මීට වඩා පුළුල් පරාසයකට දිව යන්නකි. ඒ සඳහා ස්වරණය සම්බන්ධ ව ස්වාධීන අධ්‍යයනයක් කළ යුතුය. මෙම අධ්‍යයනය උච්චාරණයේ සමස්තය කෙරෙහි අවධානය යොමුකරන්නක් බැවින් කිසියම් ආකාරයක නියෝජනාත්මක පද කිහිපයක් පමණක් මේ සඳහා යොදා ගනිමි.

2.4 විශේෂණ පදවල ස්වරණය

ජපන් භාෂාවේ මූලික වශයෙන් 'i' විශේෂණ සහ 'na' විශේෂණ වශයෙන් විශේෂණ පද වර්ග දෙකක් හඳුනාගැනේ. මෙම දෙවර්ගය වර්තැගීමේදී ආකාර දෙකක්වන අතර එහිදී ස්වරණයෙහි යෙදීමද විවිධාකාර වේ.

2.4.1 i. විශේෂණ පදවල ස්වරණය

2.4.1 වගුවෙහි සඳහන් ආකාරයට i විශේෂණවල ස්වරණය යෙදෙන ආකාරය කිසියම් රටාවකට අනුව සැකසී ඇති බව පෙනී යයි. විශේෂණයේ මූල රූපයේ එනම් වර්තැගීමට පාත්‍ර නොවන රූපයේ අවසාන මාත්‍රාව මතට ස්වරණය යෙදීමයි. 'nai' ස්වරූපයේ දී පමණක් ස්වරණය දෙවරක් යෙදේ. ඒ මුල් රූපයේ අවසන් මාත්‍රාව මතත් 'nai' කොටසේ 'na' මතත් ය. i විශේෂණ බහුතරයක ස්වරණය මේ ආකාර වුව ද සෑම 'i' විශේෂණයක ම ස්වරණය මීට අනුරූප කළ හැකි යැයි වරදවා වටහා නොගත යුතුය. ඊට හේතුව සම්මතයෙන් බැහැර විශේෂණ පද ද තිබීමයි.

	ka ධ්‍රැවය	kañi ධ්‍රැවය	ke ධ්‍රැවය	කේතනාල ධ්‍රැවය	kerēba ධ්‍රැවය
කපිං	කපිං	කපිංකු	කපිංකු	කපිංකු	කපිංකු
kañi	kañi	kañi	kañi	kañi	kañi
කපිංකු	කපිංකු	කපිංකු	කපිංකු	කපිංකු	කපිංකු
kañi	kañi	kañi	kañi	kañi	kañi
කපිංකු	කපිංකු	කපිංකු	කපිංකු	කපිංකු	කපිංකු
kañi	kañi	kañi	kañi	kañi	kañi
කපිංකු	කපිංකු	කපිංකු	කපිංකු	කපිංකු	කපිංකු
kañi	kañi	kañi	kañi	kañi	kañi
කපිංකු	කපිංකු	කපිංකු	කපිංකු	කපිංකු	කපිංකු
kañi	kañi	kañi	kañi	kañi	kañi
කපිංකු	කපිංකු	කපිංකු	කපිංකු	කපිංකු	කපිංකු
kañi	kañi	kañi	kañi	kañi	kañi
කපිංකු	කපිංකු	කපිංකු	කපිංකු	කපිංකු	කපිංකු
kañi	kañi	kañi	kañi	kañi	kañi
කපිංකු	කපිංකු	කපිංකු	කපිංකු	කපිංකු	කපිංකු
kañi	kañi	kañi	kañi	kañi	kañi
කපිංකු	කපිංකු	කපිංකු	කපිංකු	කපිංකු	කපිංකු
kañi	kañi	kañi	kañi	kañi	kañi

2.4.1 වගුව

2.4.2 'na' විශේෂණවල ස්වරණය

'na' විශේෂණවලදී එය වරනැගෙන ආකාර අනුව ස්වරණය විග්‍රහ කිරීම උගතට ය. ඒ ඒවා රටාවක් අනුව විස්තර කිරීම අපහසු නිසාය. "i" විශේෂණයක් වරනැගීමේ දී එම වචනයේ ම මූල රූපයට පසුව යෙදෙන වරනැගෙන කොටස එක් එක් ආකාරයෙන් වෙනස් වේ. එහෙත් "na" විශේෂණ වරනැගීමේ දී සිදුවන්නේ පිටතින් කොටසක් එකතු කිරීමයි. මේ එකතු වෙන කොටස තවත් ස්වාධීන කොටසක් ලෙස සැලකීමේ වරදක් නැත.

නිදසුන් : shizuka desu shizuka deshita
shizuka dewa arimasen shizuka dewa arimasen deshita

- කිහිං (kishi)
- කිහිං (shizuka)
- ගුං (gushi)
- නිග්‍රියා (nigiyaku)
- ඔබ්‍රියා (obiyaku)
- ග්‍රාමි (grami)
- නාමා (nama)
- හාමා (hama)
- කිහිං (kishi)
- හිමා (hima)

"na" විශේෂණවල "na" කොටස ඉවත් කිරීමෙන් පසු ඉතිරි කොටස ගත් කල එය අවසානයේ සිට තෙවැනි මාත්‍රාව මතට ස්වරණය යෙදේ.

2.4.3 නිහත පදවල ස්වරණය

පළත් භාෂාවේ නිහත පද කිහිපයක ස්වරණය පහත පරිදිවේ.

- ඔබ (na) සැ (sae)
- ඔබ (mo) මු (mude)
- ඔබ (no) ගුං (gushi)
- ඔබ (ga) හිමාර (hikari)
- ඔබ (ka) යු (yori)
- ඔබ (sa)
- ඔබ (zo)
- ඔබ (shi) හි (to)
- ඔබ (shika) හි (yo)
- ඔබ (kara) හි (na)
- ඔබ (nodo)
- ඔබ (nori)
- ඔබ (keshi)

මෙම නිපාතවල වශයෙන් දක්වා ඇත්තේ නිපාතයට පෙර එන වචනයයි. නිපාතයක් යෙදීමේ දී ඊට පෙර එන වචනයේ අවසන් මාත්‍රාව මතට ස්වරණය යෙදෙන අවස්ථා තිබේ. එසේම ඇතැම් නිපාත වල එම නිපාතයේ මුල් මාත්‍රාවට ස්වරණය යෙදෙන අවස්ථා ද දැකිය හැකිය.

2.4.4 සංයුක්ත වචනවල ස්වරණය

ජපන් භාෂාවේ වචනවල ස්වරණය තීරණය වී ඇති බැවින් වචනවල පූර්ව සහ අපර පරිසරය අනුව එහි ස්වරණය වෙනස් වන අවස්ථා එතරම් නොමැත. එහෙත් වචන දෙකක හෝ කිහිපයක එකතුවක් එනම් සංයුක්ත වචනයක් නිපදවන අවස්ථාවල දී නව වචනයක් නිර්මාණය වන නිසා ස්වරණය යෙදෙන ස්ථානය වෙනස් වේ. එසේ නිර්මාණය වන සංයුක්ත වචනයක ස්වරණය කවරාකාරයකින් වෙනස්වේ දැයි විමසා බැලීම සඳහා පහත සටහන් වන වචන ලැයිස්තුව උපකාර කර ගනිමු.

- (e) フランス (furanisu) + ちようり (jyouri) = フランスちようり (furanisujouri)
- タイ (tai) + ちようり (jyouri) = タイちようり (taijouri)
- オレンジ (orange) + ジューズ (juusu) = オレンジジュース (orangejuusu)

- (g) けっこん (kekkou) + きねん (kinen) = けっこんきねん (kekkoukinen)
- じどう (jidou) + としよかん (toshokan) = じどうとしよかん (jidoutoshokan)
- きたらわ (kitarawa) + じむしょ (jimusho) = きたらわじむしょ (kitarawajimusho)

- (c) ゆき (yuki) + おんな (onna) = ゆきおんな (yukionna)
- はる (haru) + やすみ (yasumi) = はるやすみ (haruyasumi)

- (d) やすみ (yasumi) + じかん (jikan) = やすみじかん (yasumijikan)
- わせた (waseda) + だいがく (daigaku) = わせただいがく (wasedadaigaku)
- きょうい (kyouiku) + じっしゅう (jissshuu) = きょういじっしゅう (kyouikujissshuu)

ඉහත (අ), (ඉ), (උ), (එ) වලින් දක්වන ලද සංයුක්ත වචන එකිනෙකෙහි ස්වරණය සංසන්දනය කළ හොත් (අ) වචනවල අවස්ථාවේ දී දෙවැනි වචනයේ ස්වරණය ඒ ආකාරයෙන්ම අලුතින් නිර්මාණය වූ වචනයේ ද දක්නට ලැබේ. (ඉ) අවස්ථාවේදී ද එසේමය. මෙහි දී පළමු වචනයේ ස්වරණය ඇතත් නැතත් එය අදාළත්වයක් නොවේ. දෙවැනි වචනයේ ස්වරණය අලුතින් නිර්මාණය වන සංයුක්ත වචනයේ ද ඒ ආකාරයෙන් ම තැබේ. (උ) හිදී එකතු වන වචන දෙකෙහි ස්වරණය කවරාකාරයේ වුව ද නිර්මාණය වන නව සංයුක්ත වචනයෙහි ස්වරය දෙවැනි වචනයේ මුල් මාත්‍රාව මත යෙදේ. (එ) හිදී වචන දෙකෙහි ම ස්වරණයක් නොමැති වුවත් හෝ දෙවැනි වචනයේ ස්වරණයක් නොමැති වුවත් නිර්මාණය වන නව වචනයේ ස්වරණය දෙවැනි වචනයේ මුල් මාත්‍රාව මතට යෙදෙයි.

ඉහතින් සිදුකරන ලද විග්‍රහයේ දී ස්වරණය ජපන් භාෂාව තුළ කොයින්රම් වැදගත් තැනක් උසුලන්නේ ද යන්න පැහැදිලි වේ. සිංහල ස්වභාෂකයන්හට ස්වරණය එතරම් හුරුපුරුදු වුවත් නොවන නිසා මෙම උච්චාරණයන් තරමක් අපහසු වන්නට පුළුවන. එහෙත් නිතර කරන අභ්‍යාස මගින් හා ස්වභාෂකයන්ගේ කතා විලාසයට හොඳින් සවන් දීමෙන් ස්වරණය සහිත වචන කවරාකාරයෙන් උච්චාරණය කෙරෙන්නේදැයි වටහා ගැනීම අපහසු කර්තව්‍යයක් නොවේ.

එපමණක් නොව ජපන් බසෙහි ප්‍රවීණයෙකු වීමට නම් මෙම අර්ථ පාදක ස්වරණය පිළිබඳ මනා අවබෝධයක් තිබිය යුතුමය. මන්ද යත් සුළු උච්චාරණ වෙනස්වීමක් වුවද සන්නිවේදනයට බාධා පමුණුවන බැවිණි.

ආශ්‍රිත ග්‍රන්ථ

1. 窪田泰夫 (2004) . 日本語の音声. 岩波書店, 東京
2. 交際文化基金 (2009) . 吾声を教える, ひつじ書房, 東京
3. 田中高一, 窪田泰夫 (2004) . 日本語の発音教室. くろしお出版, 東京
4. 竹林隆. (1996) 英日・日英ポケット辞典. 研栄社, 東京
5. 山田志穂, 柴田真, 池井善二, 倉神保男, 山田明雄 (2005) 新明解国語辞典. 三省堂, 東京

වෙබ් අඩවි

1. <http://www.5a.biglobe.ne.jp/~accent/phon.htm>